

A fiatalok Szegedért

Hogy az egyetemista fiatalberek társadalmi munkát vállalnak, dicséretes dolog. Az, hogy útpépítéskor, mezőgazdaságban is segítőkésznek, olykor szükséges. De hogy társadalmi munkaként olyan feladatokat is vállalnak, melyek leendő hivatásuk gyakorlásához segíti őket — okos és hasznos elkötelezés. Mert végül is kétséges, hogy a leendő sebész, a legalkalmasabb esetleg a lapát, „kezelésére”. Nem arról van szó, hogy a társadalom érdekében végzett munkától kellene megővünk a jövő értelmiségét. Ellenkezőleg. Ők igénylik is, hogy dolgozzanak, de a munka tárgyát az ésszerűség alapján kívánják megválasztani. Valljuk be, ha ez a fajta társadalmi munka lenne az általános, a munkát adó, a munkát végző és a közösség, a társadalom is jól járna.

Tudásukat, energiájukat szívesen fektetik be a diákok, s ezt mi sem bizonyítja

jobban, mint az, hogy ennek érdekében mozgalmat is indítottak — elsőként a fővárosban, „Egyetemisták Budapestért” címmel. Példájukat legelőször a Szegedi Orvostudományi Egyetem hallgatói követték, amikor életre hívták az „Egyetemisták Szegedért” mozgalmat.

Lelkes és lelkesítő tervek ezek. Olvasva azonban hiányérzete támad az embernek. Szeged egyetemi városa, gondoskodik nemcsak orvosok, hanem tanárok, vegyészek, jogászok képzéséről is. És még mindig nem teljes a kép. A szakiskolák, kollégiumok fiataljaiban is van tetterés. Ők kevésbé szívesen munkálkodnak a város érdekében — ki-ki tudása, képessége szerint? A válasz nem kétséges. Szakmai gyakorlatnak is beillő munkát a tanárjelöltek szintén találnának bőségesen. A főiskolások közül néhányan már eddig is foglalkoztak a gyermekklinika betegeinek tanításával, hogy az iskolába

visszakerülve könnyebben tudjanak lépést tartani társaikkal. Valószínű, nem lenne akadály annak sem, hogy más klinikákon, kórházakban fekvő iskolásokat is korrepetálnának. De a különböző szakos hallgatók is gyűjthetnének tapasztalatokat a népművelés területén, a nyelvcsokorok az idegenforgalomban, a biológusok a térszervekben, a történelem, magyar szakosok könyvtárakban, különböző felmérésekben segédkezhetnének. A jogászokat is bizonyára örömmel fogadnák akár üzemekben, gyárakban, akár klubfoglalkozásokon is. A szakiskolások vagy a már dolgozó fiatalok is megtalálnák a képességeiknek legmegfelelőbb területeket.

Ezek után ide kíváncsok a javaslat: egy névváltoztatás, „Az Ifjúság Szegedért” csak előnyére válna a mozgalmaknak, a fiataloknak és a városnak is.

Chikán Agnes

JOGI TANÁCSOK

Felmondás nyugdíjazáskor

M. I. olvasónk több mint 15 éve dolgozik jelenlegi munkahelyén. Ez év május 12-én tölti be a 60. életévét. Munkahelyén vitatja föl, hogy ki mondjon fel, a dolgozó vagy a vállalat. Vítáznak arról is, hogy a felmondást mikor kell kézbesíteni, a nyugdíjkorhatár előtt, vagy azon a bizonyos napon. Végül a szabadság kiadásával kapcsolatban pedig az a probléma, hogy a vállalat régi dolgozóinak mennyi szabadság jár, ha a nyugdíjazás év közben történik?

A felmondási illetmények fizetésére vonatkozó szabályok szerint különbözőek egymástól, hogy a vállalat, vagy a dolgozó mondja-e fel a munkaviszonyt. Ha a vállalat mond fel, akkor köteles dolgozója meghatározott időre a munka végzése alól felmenteni, és erre az időre felmentést illetményt fizetni. A felmentés ideje 15 naptól 30 napig terjedhet, mértéké a vállalat kollektív szerződésé határozza meg.

Ha a dolgozó mond fel, munkaviszonya a felmondási idő leteltével szűnik meg. Erre az időre azonban a dolgozó felmentési idő nem illeti meg, köteles a felmondási időt végig ledolgozni.

Amikor a nyugdíjazás előtt a munkaviszonyt nem a vállalat mondja fel, hanem a

rendes fizetett szabadság az évnek arra a szakára jár a nyugdíjba menő dolgozónak, amelyet még munkaviszonyban töltött. Legtöbb vállalat azonban régi dolgozóinak a felmondással egyidejűleg az egész évre járó fizetett szabadságot is kiadja, a felmentési időn felül.

Igy a nyugdíjba menő régi dolgozók ügyében akkor cselekszik helyesen a vállalat, ha a felmondást a nyugdíjkorhatár elérése után adja át a dolgozónak, s egyben — a kollektív szerződésben biztosított felmentési időn túl — kiadja a dolgozó egész évre járó fizetett szabadságát is.

Dr. V. M.

A jogszabály szerint a felmondást a vállalatnak írásban kell közölnie, s abból a felmondás okának világosan ki kell tünnie. Ez egyben azt is jelenti, hogy a felmondás okának már meg kell lennie a felmondás közlésekor. Ha a vállalat a dolgozó munkaviszonyát nyugdíjazás miatt kívánja felmondással megszüntetni, akkor a nyugdíjra való jogosultságnak már a felmondás időpontjában fenn kell állnia. Tehát az ilyen felmondást azután kell kézbesíteni, ha a dolgozó be-tölti a 60. életévét.

A Munka Törvénykönyvének rendelkezései szerint a

Anyakönyvi hírek

Jánosnak és Mihálynak Gézelnak Tamás Attila, Kertész Sándornak és Vincze Juliannának László Sándor, Illovsay Györgynek és Józsa Enikőnek Gábor György, Szántai Istvánnak és Lándori Rózsa Editnek Csaba Gyula, László Antalnak és Tóth Jolánának Antal, Harkai Péternek és Törteli Mária Editnek Péter, Kávássy Sándornak és Bodó Erzsébetnek Zoltán, Pavisa Ignácnak és Szedő Annának István, Rittgasser Mihálynak és Galántai Anna Mária Antal, Lajkó Ferencnek és Kádár-Német Rozáliának Szilvia, Csóti Imrénének és Földi Mária Katalinnak Róbert, Técsi Sándornak és Bauer Erzsébetnek Erika, Csikós Tamásnak és Solymosi Erzsébetnek Monika Krisztina, Fischer Pál Antalnak és Varga Magdolnának Róbert, Lengyel Zoltánnak és Magda Iónának Laura Krisztina, Aszodi Jánosnak és Mulián Annának Tünde, Mészáros Lajosnak és Tóth Kláriának Walter Attila, Gál Lászlónak és Csikós Annának László, Jókai Józsefnek és Tanácskó Iónának József, Belovai Mihálynak és Belovai Piroskának Zsuzsanna Eva, Mészáros Jánosnak és Ludányi Erzsébetnek Erika, Andrea Almási Andrásnak és Barsch Annamáriának Attila, Nagy Lászlónak és Kiss Margitnak Gabriella nevű gyermekük született.

Halálozás: Balogh Mihály, Jakab István, Ballács Béla Józsefné Veréb Mária Anna, Péter Zsuzsanna, Baló Józsefné Sütik Margit, Bakó Ferenc László, Szalátsy Richárdné Antónia Valéria, Dobó József, Lajkó Antalné Kovács Julianna, Kovács Andrásné Dani Mária, Gardián Lajos, Szilágyi Árpád.

Molnár Imre, Torgyik János, Kósó Andrásné Kálmán Piroska, Börsök István, Szabó Rezsőné Korcsik Anna, Tóth Istvánné László-Kóka Erzsébet, Csapó Mihályné Pálóvic Mária, Vetek Lajosné Majorhoffer Anna, Bercsenyi Józsefné Novák Mária, Kocsis Józsefné Marcia Erzsébet meghalt.

Halálozás: Csányi János és Hegyi Franciska Júlia, Kovács Péter Pál és Nagy Eva, Tóth József István és Farkas Irén, Nagy József István és Kovács Julianna Mária házasságot kötöttek.

Halálozás: Varga Mihályné Dobó Matild, Olasz Juszitna, Ordogh Ferencné Balogh Iona meghalt.

Házasság: Csányi Sándor és Varga Margit, Penyvesi János és Dobó Katalin házasságot kötöttek.

Születés: Bozó Ferencnek és Kósó Rozáliának Idiko, Király Sándornak és Dudás Evának Eva Agnes, Gyuris Kálmánnak és Gyémánt Juliannának Edit Zsuzsanna, Vida Bélának és Simon Mária Edit Rózsa, Budaházi Lászlónak és Szathmári Istvánnak László, Huszta Antalnak és Onozó Irénnek Antal, Lovási Imrénének és Nagy Mária Zsuzsannának Margit, Nyerges Józsefnek és Majoros Magdolnának Andrea Magdolna, Otóti János Istvánnak és Zsoltdos Viola Mária Edit Zsófia, Ürdög Ferencnek és Széplai Iónának Klára, Mátó Istvánnak és Bozó Terézia Mária Edit Rózsa, dr. Bara Sándornak és dr. Peták Monikának István, Kocsó Sándornak és Gulyás Erzsébet Mária János nevű gyermekük született.

Halálozás: Szűcs Imre, Szabó Mihályné Csonka Franciska, Rik Ferenc, Márkus József, Horvátki Antal, Tandari Istvánné Jójárt Piroska, Szemesi Sándorné Karina Hermina, Kozma Károly, Kécskeméti Istvánné Kráncs Erzsébet Aranka, Nagy Mária meghalt.

Rendszeret

Már nem a hotelben vagy, apukám, hogy az ágyterítőt használd föl cipőpucolónak!

NAPI KISLEXIKON

a vízbesajtolásról

Lapunkban sokszor esik szó egy érdekes eljárásról, a vízbesajtolásról. Vajon miért nyomják a föld mélyébe szivattyúkkal több artézi kút vizét, vajon az olajbányászaton milyen szerepet játszik a vízbesajtolás?

Geológiai és ipari készlet?

A geológusok, az olajbányászattal foglalkozó szakemberek kétféleképpen határozják meg a föld mélyében rejlő olajkincset: az úgynevezett geológiai, illetve az ipari készlettel. Az előbbi jelenti a mérésekkel, kutatásokkal meghatározott szénhidrogén teljes mennyiségét, az utóbbi az ebből felszínre hozható készletet határozza meg. Az olajtermelési tervek készítésénél arra törekednek, hogy a megtalált szénhidrogénkincsből lehetőleg minél többet sikerüljön kibányászni, s ezért a geológiai viszonyokhoz igazodó, úgynevezett műveleti technológiát dolgoznak ki. (A geológiai készletek teljes kitermelése nem lehetséges.)

Algyői módszer?

Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt szakemberei alapos vizsgálatok után állapították meg, hogy Algyón a felszín alatt elhelyezkedő több rétegben levő szénhidrogénkincsét célszerűen, gazdaságosan a vízvisszanyomó rendszer alkalmazásával lehet kibányászni. Azaz, az olajtároló rétegek gáz-olaj határára nagy nyomással vizet préselnek, ezzel biztosítják a megfelelő nyomást, illetve pótolják a réteg energia-vesztéseit. A vízvisszanyomó rendszer építése a múlt esztendőben megkezdődött, s napjainkban Algyón egyidejűleg több termálkút vizét használják fel vízbesajtoláshoz. 1970 végén naponta 2400–2500 köbméter víz jutott az olajtároló rétegekbe.

Különleges kutak?

Ujabbban különleges kutakat is felhasználnak a vízvisszanyomásra. A szelektív kútnak nevezett berendezésen egyidejűleg olajat vagy gázt termelnek és vizet nyomnak vissza a tárolórétegekbe.

Ormos Gerő
KÖLYAGOSOK PARADIOSOMA

lapult Zsóval, Tat magához szorította Pillt és Maudot, Ely Tomba kapaszkodva nézte az elemek tombolását.

Cain a barlangja nyílásában ült, belül kormos füstöléssel égett a tüze, s az ember a kére gondolt, melyet most talán kivet a tenger rejtekhelyéből.

„Nem árulja el banditáit Zso Bank elrablója!”, „A szájak külőldre vezetnek!”, „Simplexox elvetemült anarchista!”

Ezekkel a címekkel jelent meg másnap a bulvárlap, amely Zso „elrablását” világgá kürtölte. Mire a címet a rikkancsok és álló újsárgusok beledörögtek a nagyvárosi utcák zsiarájába, a Bank-gyapjú ára tizenöt centtel emelkedett. Zso apját két televízió munkatársai keresték fel, ajánlatot tettek neki, hogy a szokásos hétézer dollár helyett hatért bocsátják rendelkezésre adásaik egy-egy óráját, sőt, ha hajlandó személyesen megjelenni a kamerák előtt, és felel a riporterek Zsóval kapcsolatos kérdéseire, teljesen díjmentesen ülhet be az erre az alkalomra diszkrét stúdióba.

Zso apja hosszas vonakodás után ráállt az üzletre, a kamerák előtt részletesen elmondta vállalkozása történetét, romantikusan indult házasságát, majd a riporterekkel beszélgetve, Zso vallásérmései nevelését elemezte.

Ugyanakkor egy másik bulvárlap felkérte emlékiratainak elkészítésére, egy haladó filmgyár forgatókönyvet kért tőle a helyes gyermeknevelésben szerzett tapasztalatairól. Zso fotóriportéri összegeket ajánlott fel egy millió példányban megjelenő magazinnak.

Stux pedig folytatta Simplexox kihallgatását.

— Ez itt most még nem krimi, fiam — kezdte barátságosan —, de az lehet belőle, ha nem nyitod ki a pfódat.

Simplexox cigarettát kért, megkérdezte, mit írnak róla a lapok, említik-e például, hogy tehetséges festőművész, s amikor Stux milderre megnyugtatóan válaszolt, azt mondta: oké!

— Tehát most elmondod szépen, hol van a lány.

Simplexox hallgatott.

— Nem értetted?
— De — felelt határozottan.
— Tehát!
Simplexox nagyjából ismerve jelenlegi hazája jogrendszerének rugalmasságát, éjszaka a cellájában elhatározta, hogy a saját érdekében kitalál néhány képtelenséget, amivel a tények kiderülései enyhítheti helyzetét.

— A lány tudomása szerint nem csak velem volt szeres kapcsolatban.

— Hanem! — ordított rá barátságosan Stux.

— A szenátus egyik tekintélyes tagjával is.

— Nevezd meg! — lihegett Stux.

— Ó se mondta soha a nevét, csak azt hajtogatta, hogy a szenátorom, az édesem.

— Nevezd meg! — ordított Stux, most már kevésbé barátságosan.

— Nem mondta a nevét.

— Milyen párti?

— Azt hiszem, az elnök pártjához tartozik. Stux leharapott egy darabot a szivarjából, kiköpte az iróasztalára, és sétálni kezdett.

— Te kire szavaztál — kérdezte félvállról.

— Az elnökre, természetesen.

— Oké — helyeselt szórakozottan. — De ide figyelj, Pedro. Én szeretnék téged kihúzni a csavából, derek fiúnak tartalak, mondd csak, mért nem adod fel a piszkos társaidat, akik ebbe a buliba belevittek.

— Azok mind kimentek — mondta éjszakai elhatározásához híven Simplexox.

— Kimentek! — horkant fel Stux. — Hová! Hányan! Név szerint követelem!

— Keletre — mondta kissé bizonytalanul.

— Keletre! — horkant fel még jobban Stux.

— Igen, Keletre. Talán Kinába. Nem tudom pontosan. Kinát emlegettek.

— Na, sorold fel, kik voltak — lihegett Stux, és leült, ivott egy korty vizet, hátradott a székeben.

(Folytatjuk.)